

PRVÁ ZAKLADAJÚCA LISTINA

18. október, 1914

*Programm: Bekehrung der Entwicklung
in eine Selbsterlösung
„dadurch Umgestaltung unseres Kap. in ein
Wohlfühlkap.“*

Program!

Zrýchliť proces nášho sebauposväcovania ako prostriedku premeny našej kaplnky na pútnické miesto.

1. V prvom rade vás po dlhšom čase opäť vítam s krásnym pozdravom: *Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.* (Panna Mária, požehnaj nás so svojím svätým Dieťaťom.) Je to po prvýkrát, kedy tento pozdrav sodálov (členovia mariánskeho katolíckeho bratstva, kongregácie alebo spoločenstva) zaznieva na tomto mieste. Nech sa ozýva a rozlieha po všetky časy, až do konca.

2. Otec, matka i deti sa radujú, keď sa sťahujú do svojho vlastného domova, aj keby tento bol chudobnejší a menej elegantný ako prenajatý byt, ktorý opustili. Myšlienka: „Tento dom patrí nám“ a to vyváži, alebo až prekoná, všetky ostatné výhody (predchádzajúceho domu), ktoré sú týmto stratené. Dnes môžeme aj my prežívať takúto rodinnú radosť. Táto malá kaplnka patrí našej malej rodine sodálov, ktorú vedie naša nebeská Matka. Celá patrí nám a len nám. Bez závidy prenechávame krajšiu domácu kaplnku, náš doterajší prenajatý príbytok, iným. Tešíme sa a nikto nám túto našu radosť nevezme. Popri tejto radosi naše srdcia rýchlejšie rozbúchava pocit oprávnenej hrdosti. Lebo táto svätyňa, ktorá už dlhšie stála opustená, v dezolátnom stave a prázdna tak dlho, ako si len pamätáme, bola – vďaka nám a naším podnetom – obnovená a odovzdaná Božej Matke. Prinajmenšom od tej doby, odkedy bola majetkom palotínskych otcov, tieto múry neboli nikdy krajšie vyzdobené ako sú dnes. Sme v tejto radosnej skutočnosti vidieť dobré znamenie pre budúci rozvoj nášho malého bratstva (spoločenstva)?

3. Isteže! Bola by to úžasná úloha, hodná najušľachtilejšej usilovnosti a práce, ak by sme my členovia bratstva prinášali do nášho domu vrúcnu, spaľujúcu lásku k Panne Márii a úsilie o cnosť na našej škole, akú ešte nikdy nik nevidel.

4. Prečo sa vyjadrujem tak váhavo, tak zdržanlivo? Stratil som vo vás dôveru? Je pravdou, že z nášho kvitnúceho spoločenstva sú dnes iba trosky, ale nový život čoskoro vykvitne z týchto ruín. Dokazuje to vaša verná spolupráca v uplynulom roku, ako i vaša úprimná Mariánska spiritualita, ktorú ste si osvojili. Počas prázdnin sa mohli mnohé dobré ideály rozpadnúť pod ťarchou každodenného života; niektoré zásady, ktoré sme si osvojili počas roka a o ktorých sme si mysleli, že sú neotrasiteľné, nemuseli obstáť v skúške praktického života. Ale jedna vec ostáva – o ktorej som si istý: je to presvedčenie, že byť skutočným sodalom je neoddeliteľnou súčasťou úsilia o morálnu a náboženskú veľkosť podľa nášho stavu v živote. A dnes sme rovnako, ako na konci predchádzajúceho školského roka, živení túžbou po víťazstve a dosiahnutí nášho duchovného ideálu spoločenstva. Nie, moji drahí sodáli, nestratil som dôveru vo vás. Viem, že ak budeme stavať na tom, čo sme už dosiahli, urobíme veľký pokrok vpred aj v tomto roku rovnako, ako sme si to predsavzali v minulom roku.

5. Pomalý rozvoj milosti nášho povolania a z toho vyplývajúci vyšší stupeň nábožensko-apoštolskej spirituality však nie je cieľ, ktorý vám chcem predstaviť. Moja výzva siaha neporovnateľne vyššie. Každý jeden z nás musí dosiahnuť najvyšší možný stupeň dokonalosti a svätosti prislúchajúci jeho vlastnému stavu. Nielen veľké a väčšie, ale najväčšie výšky by mali byť predmetom nášho zvýšeného úsilia. Určite ma pochopíte, že takúto neobyčajnú výzvu vám vyjadrujem iba vo forme skromného želania.

6. Ale ak chcete vedieť dôvod tohto môjho želania, musím vám prezradiť moju najobľúbenejšiu a (doteraz) tajnú myšlienku.

7. Keď sv. Peter uvidel Božiu slávu na vrchu Tábor, z radosťou zvolal: „Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky...“ (Mt 17,4). Tieto slová mi stále znova a znova prichádzajú na myseľ. A často som si položil otázku: „Nebolo by potom možné, aby sa podobne naša malá kaplnka spoločenstva stala pre nás vrchom Tábor, na ktorom sa odhalí Máriina sláva?“ Bezpochyby väčší apoštolský skutok by sme nemohli dosiahnuť a ani našim nasledovníkom zanechať vzácnejšie dedičstvo než to, že budeme naliehať na našu Pannu Máriu a Kráľovnú, aby si tu špeciálnym spôsobom zriadila svoj trón, aby tu rozširovala svoje poklady a robila zázraky milosti. Chápete, na čo narážam: Chcel by som urobiť z tohto miesta pútnické miesto, miesto milosti pre náš dom a pre celú nemeckú provinciu a možno aj mimo nej. Všetci tí, ktorí sem prídu modliť sa, zakúsia slávu Panny Márie a vyznajú: „Dobre je nám tu. Tu chceme postaviť svoje stánky, tu bude naše najobľúbenejšie miesto.“ Odvážna myšlienka, azda až príliš trúfalá pre verejnosť, ale nie príliš smelá pre vás. Ako často vo svetových dejinách boli malé a nenápadné začiatky pôvodcom veľkých a až najväčších úspechov? Prečo by to nemohlo platiť aj v našom prípade? Každému, kto pozná históriu nášho spoločenstva, nebude problémom uveriť, že Božia prozreteľnosť na to má v pláne niečo mimoriadne.

8. Dokonca aj teraz, keď rozprávam, drahí sodáli, cítim, že som brnkol na správnu strunu. Vaše srdcia sa rozohoreli. Prijali ste si môj plán za svoj vlastný. S dôverou ho a jeho vyplnenie umiestňujem do vašich rúk a nebudem váhať zapísať ho do našej kroniky. Budúce generácie nás potom môžu súdiť. Ale, dosiahneme náš cieľ? Pokiaľ to bude závisieť na nás – a už to nebudem vyslovovať s neistotou a pochybnosťami, ale s úplnou dôverou – nikto z nás, moji drahí sodáli, nedovolí, aby bolo niečoho nedostatok. Táto kaplnka nášho spoločenstva sa pre nás stane kolískou našej svätosti, rovnako ako bola kaplnka Panny Márie vo Florencii pre nášho druhého patróna, sv. Alojza. A táto svätosť bude nežnou silou pôsobiť na našu nebeskú Matku a pritiahne ju k nám dolu.

9. Stalo sa to pred viac ako piatimi storočiami. V krvavej vojne sa Angličania a Francúzi navzájom trhali na kusy. Zdalo sa, že Francúzsko musí byť zničené. V tom istom čase, bolo jednoduché francúzske dedinské dievča zahľbené do vrelej modlitby k Požehnanej Matke za oslobodenie svojho kráľa. Zrazu sa jej zjavil archanjel Michal a povedal jej: „Tá, ktorú veľký Boh uznal za svoju Matku, ma poslala, aby som prišiel k tebe a oznámil ti, aby si uchopila meč, obliekla sa do brnenia a bránila spravodlivú vec. Oslobodíš mesto Orleans od jeho nepriateľov a privedieš kráľa do Remeša na jeho korunováciu. Meč je ukrytý v zemi za oltárom v kostole sv. Kataríny vo Fierbois, ten pozdvihni a opáš sa ním.“

10. To dievča sa volalo Johanka z Arku, v dejinách známa ako „Panna Orleánska“. Pius X. ju v máji 1909 vyhlásil za blahoslavenú. Mne sa zdá, akoby to bolo aj teraz, tu v starej kaplnke sv. Michala, sa nám Panna Mária prihovára ústami svätého archanjela:

11. Nerobte si starosti o splnenie svojho želania. *Ego diligentes me diligo.* (Ja svojich milovníkov milujem ... Prís 8,17). Najskôr mi dokážte, že ma skutočne milujete, a že svoje predsavzatia beriete vážne.

[A. Pôvodné ukončenie rukopisu, 18. október, 1914:]

Práve teraz máte na to najlepšiu príležitosť, aby ste tak urobili. Podľa plánu Božej prozreteľnosti má byť veľká európska vojna pre vás mimoriadnou pomocou v diele vášho sebaoposväcovania. Toto posväcovanie od vás požadujem. Je to brnenie, ktoré si oblečiete, meč, s ktorým oslobodíte svoju vlasť od veľmi silných nepriateľov a umiestnite ju na poprednom mieste Starého sveta.

[B. Upravené ukončenie rukopisu, neskôr v roku 1915:]

Práve teraz máte na to najlepšiu príležitosť, aby ste tak urobili. Nemyslite si, že v časoch, ako sú tieto, kedy sa prijímajú závažné rozhodnutia, to je niečo neobyčajné zvyšovať svoje úsilie na najvyšší stupeň. Podľa plánu Božej Prozreteľnosti má vám byť táto svetová vojna so svojimi mocnými popudmi mimoriadnou pomocou v diele vášho sebaoposväcovania. Toto posväcovanie od vás požadujem. Je to brnenie, ktoré si oblečiete, meč, s ktorým oslobodíte Kráľovstvo Boha od jeho veľmi silných nepriateľov. Verným a svedomitým plnením svojich povinností získavajte mnoho výhod. Dajte mi ich k dispozícii. Potom ma bude tešiť prebývať medzi vami a v hojnosti rozdávať dary a milosti.

[C. Ukončenie, ako bolo prvýkrát publikované v časopise „MTA“, roč. IV, str. 59-61, 15. jún 1919:]

Práve teraz máte na to najlepšiu príležitosť, aby ste tak urobili. Nemyslite si, že v časoch ako sú tieto, kedy sa prijímajú závažné rozhodnutia, to je niečo neobyčajné zvyšovať svoje úsilie nad úsilie minulých generácií, skutočne na najvyšší stupeň. Podľa plánu Božej prozreteľnosti má vám byť táto svetová vojna so svojimi mocnými popudmi mimoriadnou pomocou v diele vášho sebaoposväcovania. Toto posväcovanie od vás požadujem. Je to brnenie, ktoré si oblečiete, meč, s ktorým sa budete biť za svoje túžby. Usilovne mi prinášajte príspevky do kapitálu milosti. Verným a svedomitým plnením svojich povinností a horlivým životom modlitby, získavajte mnoho výhod. Dajte mi ich k dispozícii. Potom ma bude tešiť prebývať medzi vami a v hojnosti rozdávať dary a milosti. Potom odtiaľto pritiahnem mladé srdcia k sebe a budem ich vychovávať, aby sa stali užitočnými nástrojmi v mojich rukách.“

Alles in Ewigkeit
für. Jeder von uns muß den
Kampf um das Heil erdulden
vollkommen und in Gottes
Hand. Nur durch die
Gabe
kann das Heil
erhalten werden.